

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoE/238/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514208927
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514208927.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: U. C., bytom N. č.XX, o vymoženie 517,81 Eur s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 7Er/947/2014-10 zo dňa 30. apríla 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 25.09.2014 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie 517,81 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn.: SR 12005/08 vydaného dňa 26.11.2008 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave, právoplatným dňa 12.01.2009 a vykonateľným dňa 12.01.2009.

Vykonanou lustráciou ako aj z pripojeného spisu sp. zn. 7Er/244/2009 bolo zistené, že predmetnej exekučnej veci predchádza spis vedený na tunajšom súde pod sp. zn.: 7Er/244/2009, z ktorého súd zistil, že uznesením č.k. 7Er/244/2009-22 zo dňa 20.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3CoE/114/2013-57 zo dňa 29.05.2013 súd exekúciu vykonávanú na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn.: SR 12005/08 vydaného dňa 26.11.2008 ex offo zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Uznesenie č.k. 7Er/244/2009-22 zo dňa 20.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3CoE/114/2013-57 zo dňa 29.05.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 04.07.2013.

Súd zistil, že v predmetnej veci 7Er/947/2014 ako aj v exekučnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn.: 7Er/244/2009 ide o vymoženie nároku priznaného exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom sp. zn.: SR 12005/08 vydaného dňa 26.11.2008 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave. Exekúcia, ktorá bola vedená pod sp. zn. 7Er/244/2009 bola ex offo zastavená z dôvodu, že plnenie priznané exekučným titulom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je v rozpore s dobrým mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Z uvedeného vyplýva, že o rovnakom uplatnenom (vymáhanom) nároku bolo už právoplatne rozhodnuté.

Súd preto v zmysle citovanej právnej úpravy rozhodol o zastavení konania z dôvodu existujúcej prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), ktorá bráni tomu, aby vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, bola znovu prejednaná. Konanie o uplatnenom nároku, z procesného hľadiska nemôže prebehnúť, keďže už raz bolo o ňom právoplatne rozhodnuté v konaní, ktoré prebehlo na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod spisovou značkou 7Er/244/2009 a bolo právoplatne skončené. "Res iudicata" predstavuje neodstrániteľnú prekážku, ktorá bráni pokračovať v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie oprávnený. Podané odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), f) O.s.p. a § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p. Zastával názor, že v tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Napriek tomu exekučný súd o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ani jedným z uvedených spôsobov, ale bez zákonného oprávnenia exekučné konanie zastavil. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012 zo dňa 23.01.2013. Bol toho názoru, že v danom prípade exekučný súd nesprávne aplikoval § 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta a § 103 O.s.p., pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie aplikovať zásadu res iudicata. Poukázal na to, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Exekučné konanie nemá merito veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces. Vyjadril názor, že exekučný súd svojím postupom a napadnutým rozhodnutím porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, ktoré je chránené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a súčasne účastníkom odňal možnosť konať pred súdom. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa prekročil svoju právomoc a v danej fáze neprípustným spôsobom rozhodol o zastavení exekučného konania. Rozhodnutie a postup súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenie prípustnosti aplikácie prekážky rozhodnutej veci v exekučnom konaní. Na záver z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v nadväznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa odvolací súd dopĺňa nasledovné:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie sumy 517,81 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu rozhodcovského rozsudku sp. zn.: SR 12005/08 vydaného dňa 26.11.2008 Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave, právoplatným dňa 12.01.2009 a vykonateľným dňa 12.01.2009. Súd prvého stupňa zistil, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu už domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie identického nároku. Predmetná vec bola vedená na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn.: 7Er/244/2009. Uznesením č.k. 7Er/244/2009-22 zo dňa 20.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3CoE/114/2013-57 zo dňa 29.05.2013 súd exekúciu vykonávanú na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn.: SR 12005/08 vydaného dňa 26.11.2008 ex offo zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Uznesenie č.k. 7Er/244/2009-22 zo dňa 20.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne

č.k. 3CoE/114/2013-57 zo dňa 29.05.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 04.07.2013. Exekúcia, ktorá bola vedená pod sp. zn. 7Er/244/2009 bola ex offo zastavená z dôvodu, že plnenie priznané exekučným titulom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je v rozpore s dobrým mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa správne právne posúdil podľa § 251 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 103, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p. a správne dospel k záveru, že ďalšiemu postupu v predmetnom exekučnom konaní bráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne on alebo iný súd rozhodol. Prekážka res iudicata sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, súd skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (základného-nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k existencii vady podmienok konania spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej - res iudicata dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

S ohľadom na celkom jednoznačné závery o podmienkach uvedených vyššie pod bodmi 1. a 2. (exekučné konanie sa podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie; tými istými účastníkmi exekučného konania sú osoby oprávneného a povinného totožné ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, prípadne ich právny nástupcovia na základe univerzálnej alebo singulárnej sukcesie) zostáva posúdiť, čo sa v exekučnom konaní rozumie tou istou vecou, ako je vec, o ktorej už bolo v inom exekučnom konaní právoplatne rozhodnuté.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedený rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nijako konvalidovaný, či reparovaný. Uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, resp. jeho časti na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku res iudicata. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania. Súd tak urobí v zmysle § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. kedykoľvek za konania, teda aj predtým než exekučný súd bude

rozhodovať v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku o vydaní poverenia, nakoľko exekučné konanie začína v zmysle § 36 ods. 2 Exekučného poriadku doručením návrhu na vykonanie exekúcie. V zmysle uvedeného teda neobstojí námietka oprávneného o tom, že prvostupňový súd sa mal zaoberať najskôr otázkou vydania poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

Rovnako tak neobstojí ani námietka oprávneného o tom, že udelenie poverenia resp. jeho neudelenie nemôže zakladať prekážku veci rozhodnutej z dôvodu, že udelenie poverenia nie je rozhodnutím o veci samej, ale v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR. sp. zn. 5Cdo/40/2013 je individuálnym právno-aplikačným aktom, ktorý má priame právne účinky len voči osobe súdneho exekútora. Odvolací súd poukazuje, že v tomto prípade prekážka veci rozhodnutej nebola založená na skutočnosti, že vo veci bolo udelené poverenie na vykonanie exekúcie, ale bola založená na tom, že exekučný súd exekúciu ex offo zastavil z dôvodu, že plnenie priznané exekučným titulom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je v rozpore s dobrým mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Takéto rozhodnutie exekučného súdu, za predpokladu, že ten skúma materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, je zaiste inej kvality ako udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Takéto rozhodnutie je tak spôsobilé založiť prekážku veci rozhodnutej. Nakoniec predmetné rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, na ktoré oprávnený poukazuje sa týkajú iba prípadov udelenia poverenia na vykonanie exekúcie.

Odvolací súd po preskúmaní veci zohľadňujúc vyššie uvedené východiská poukazuje na skutočnosť, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, exekučný súd už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením zo dňa 20.02.2013, č.k. 7Er/244/2009-22, ktorým exekúciu vykonávanú na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn.: SR 12005/08 vydaného dňa 26.11.2008 ex offo zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V uvedenej exekučnej veci dospel súd prvého stupňa k záveru, že predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.07.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3CoE/114/2013-57 zo dňa 29.05.2013. Nakoľko uvedeným uznesením o zastavení exekučného konania bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd zastáva v zhode so súdom prvého stupňa právny názor, že uznesenie súdu prvého stupňa č.k. 7Er/244/2009-22 zo dňa 20.02.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 3CoE/114/2013-57 zo dňa 29.05.2013, založilo prekážku res iudicata, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože oprávnený nebol v odvolacom konaní úspešný a ostatným účastníkom konania v tomto odvolacom konaní preukázateľné trovy konania nevznikli a ani ich náhradu nežiadali.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.